

ність (АРА).

При цьому, для речовини з R=H, зміна антирадикальної активності прямо пропорційна концентрації речовини, а для сполук що мають замісники галогени (R=F, Cl, Br), дана активність не залежить від кінцевої концентрації речовини.

Для сполук з R = Br, F найменша їх концентрація (10⁻⁷ мг/мл) характеризується максимальним значенням антиоксидантної активності, відповідно 39,3% та 49,6%.

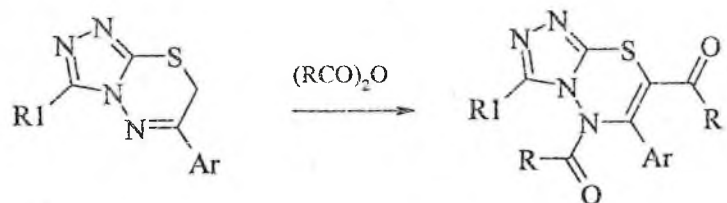
Зважаючи на вищесказане можна припустити що ці речовини можуть бути використані в мінімальних концентраціях для подальшого дослідження їх фармакологічних властивостей *in vivo*.

СИНТЕЗ І ВЛАСТИВОСТІ ПОХІДНИХ 5Н-[1,2,4]-ТРИАЗОЛО[3,4-В][1,3,4]ТІАДІАЗИНУ

Янченко В.О., проф. Демченко А.М.

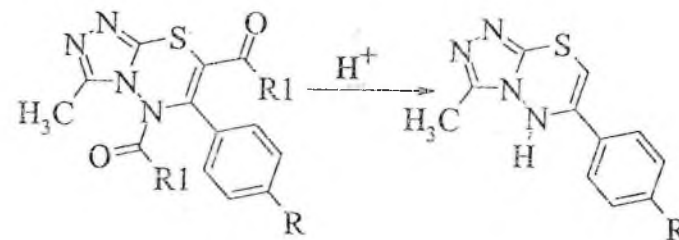
Чернігівський державний педагогічний університет імені
Т.Г.Шевченка

Знайдено, що ацилювання 7Н-1,2,4-триазоло[3,4-*b*][1,3,4]тіадазинів ангідридами аліфатичних кислот призводить до міграції подвійного зв'язку в тіадазиновому фрагменті і призводить до утворення 5,7-диацил-3-*R*-6-арил-5Н-[1,2,4]триазоло[3,4-*b*][1,3,4]тіадазину.

Виявлено, що довготривале нагрівання останніх в розчинах мінеральних кислот призводить до зняття двох

ацильних фрагментів, однак зворотна міграція подвійного зв'язку не відбувається.

Будова всіх синтезованих сполук підтверджена даними ЯМР ¹H-спектроскопії, мас-спектрометрії.